

Arrest

nr. 266 963 van 19 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijke vertegenwoordigd door zijn ouders: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige zoon X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. WOLSEY en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, van Syrische nationaliteit, is in België geboren op 23 september 2019. Op 21 oktober 2019 dienden zijn ouders in zijn naam een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 november 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Gezien verzoekers jeugdige leeftijd, werden zijn ouders tijdens een persoonlijk onderhoud op 6 januari 2020 gevraagd om de redenen uiteen te zetten waarom zij een verzoek in hoofde van verzoeker indienden.

1.3. Op 30 januari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd vernietigd bij 's Raads arrest nr. X van 11 augustus 2020.

1.4. Na voormelde vernietiging werd verzoeker opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 mei 2021. Gezien zijn jeugdige leeftijd, werden zijn ouders opnieuw gevraagd om in zijn naam te spreken.

1.5. Op 21 juni 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 22 juni 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent een Syrisch staatsburger. Jouw ouders zijn beiden Syrische staatsburger, afkomstig uit Sarakeb in de provincie Idlib en volgens hun verklaringen soennitisch Arabier. Je bent geboren op 23 september 2019 in Brussel.

Jouw ouders verlieten Syrië in 2012. Zij reisden via Libanon door naar Egypte, waar jouw broer W.(...) (19/22979, 8.565.970) geboren werd. Na anderhalf jaar in Egypte te hebben verbleven, reisde jouw gezin door naar Algerije, waar zij ongeveer één jaar verbleven. Vervolgens gingen zij door naar Marokko, waar jouw broer M.(...) (19/22979C, 8.565.970) werd geboren. Hierna gingen ze naar het Spaanse Melilla. De vingerafdrukken van jouw ouders werden daar genomen op 6 oktober 2017 en op 20 september 2017. Jouw ouders dienden een verzoek om internationale bescherming in in Spanje. Jouw broer W.(...) en jouw broer M.(...) stonden als minderjarigen ingeschreven in de dossiers van jullie ouders. Op 7 december 2017 werd hen de subsidiaire beschermingsstatus toegekend in Spanje. Na nog ongeveer drie maanden in Melilla te hebben verbleven, reisden jouw ouders met jouw broers door naar Barcelona en één week later reisden zij van daaruit door naar België waar jouw ouders op 22 december 2017 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Op 24 oktober 2018 verklaarde het CGVS de verzoeken van jouw ouders niet-ontvankelijk, aangezien bleek dat zij reeds internationale bescherming verkregen in Spanje. Het beroep dat jouw ouders indienden bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) werd op 24 april 2019 verworpen. Op 23 september 2019 werd jij (19/22979D, 8.565.970) in Brussel geboren.

Op 21 oktober 2019 dienden jouw ouders in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in. Voor jouw broers W.(...) en M.(...) deden zij hetzelfde.

In jouw verzoek om internationale bescherming verklaren jouw ouders dat jij en jouw broers niet terug kunnen naar Spanje omdat jullie familie en vrienden hier zijn. Zij haalden verder nog een incident aan waarbij jouw broer M.(...) viel en naar het ziekenhuis gebracht moest worden in Spanje en het feit dat jij geen statuut zou hebben in Spanje omdat je in België bent geboren.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming werden de volgende documenten neergelegd: jouw geboorteakte.

Op 31 januari 2020 besloot het CGVS in jouw verzoek tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers niet aangenomen worden dat er in jouw hoofde een nood aan internationale bescherming in België bestond aangezien jouw ouders niet aannemelijk konden maken dat jij niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Spaanse autoriteiten, die jouw ouders reeds een statuut van internationale bescherming toekenden.

Jouw ouders tekenden beroep aan tegen deze beslissing op 29 februari 2020. In een arrest van 11 augustus 2020 werd de beslissing van het CGVS vernietigd door de RVV. De RVV oordeelde immers dat er in het administratief dossier geen informatie voor handen was waaruit bleek dat de internationale bescherming die in Spanje werd verleend in hoofde van jouw ouders, probleemloos zou kunnen worden uitgebreid naar een minderjarige afstammeling van eenzelfde nationaliteit. Daarnaast oordeelde de RVV dat jouw ouders niet bevraagd werden over hun vrees in jouw hoofde ten aanzien van Syrië en dat het administratief dossier geen enkele landeninformatie bevat zodat het voor de RVV onmogelijk was te

beoordelen of jij actueel in de regio van herkomst van jouw ouders in Idlib, een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

Omwille van bovenstaande redenen werd je opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 21 mei 2021. Tijdens dit persoonlijk onderhoud haalde jouw moeder aan dat ze vreesde dat jij in Syrië het slachtoffer zou worden van de algemene onveiligheidssituatie ten gevolge van de oorlog en bombardementen. Er werden geen bijkomende documenten neergelegd in jouw dossier.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Je bent immers minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal. Gezien jouw jeugdige leeftijd was een persoonlijk onderhoud niet mogelijk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gehouden met jouw ouders. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door jouw ouders aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat jouw ouders er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat jij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat in jouw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van jouw land van herkomst, Syrië, kan worden aangenomen. Voor zover uit de door jouw moeder afgelegde verklaringen in jouw hoofd en de elementen in het administratief dossier weliswaar blijkt dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van jouw land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid in geval van terugkeer ernaartoe – jouw moeder verklaarde namelijk dat jij in Syrië het slachtoffer zou kunnen worden van de algemene onveiligheidssituatie ten gevolge van de oorlog en bombardementen (CGVS2, p. 5) en in deze context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming, moet voortgaande op jouw ouders' verklaringen en rekening houdend met jouw profiel als minderjarige worden benadrukt dat jouw ouders A.(...) G.(...) D.(...) (17/19670B, 8.565.970) en A.(...) N.(...) M.(...) (17/19670, 8.565.970) reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Spanje.

In het licht van deze vaststelling, evenals in het licht van het gegeven dat er in hoofd van jouw ouders door het Commissariaat-generaal beslist werd tot de niet-ontvankelijkheid van hun verzoek omdat ze niet hebben aangetoond dat de internationale bescherming die hen in Spanje werd verleend niet langer actueel of niet effectief zou zijn, moet dan ook worden aangenomen dat de terugkeer van jou en jouw gezin naar Syrië géénszins aan de orde en louter hypothetisch is.

Wat betreft de status of verblijfsregeling in jouw hoofd in geval van terugkeer naar Spanje, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn. Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dienen jouw ouders zich met betrekking tot de mogelijkheden in hoofde van jou dan ook te beroepen op de geëigende procedures die hen naar Spaans recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die zij hieromtrent hebben aldaar te doen gelden.

Wat Spanje betreft, moet overigens worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waaromtrent bijlage in jouw administratief dossier is gevoegd (zie administratief dossier, blauwe map), duidelijk blijkt dat de uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van begunstigden, zoals jouw ouders, in hoofde van afstammelingen, zoals jijzelf, slechts aan één enkele voorwaarde is onderworpen, nl. dat jouw ouders jullie familiale band aantonen.

In het kader van jouw verzoek om internationale bescherming laten jouw ouders gelden dat jij en jouw broers niet terug kunnen naar Spanje omdat jullie familie en vrienden hier zijn. Zij haalden verder nog een incident aan waarbij jouw broer M.(...) viel en naar het ziekenhuis gebracht moest worden in Spanje.

Dat jullie hier familie en vrienden hebben (CGVS, p. 4, 5, 8 ,9), is een motief dat geenszins verband houdt met één van de criteria van de Conventie van Genève, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan hieruit geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Spanje afgeleid worden. Over het feit dat jouw broer M.(...) gevallen was in Spanje, waarna hij met een taxi die jouw ouders zelf moesten betalen naar het ziekenhuis werd gebracht (CGVS, p. 5-6) moet net als in de beslissing van jouw ouders aangehaald worden dat dit geenszins zwaarwichtig genoeg is om te worden beschouwd als een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade of onmenselijke of vernederende behandeling. Uit het feit dat hij uiteindelijk verzorgd werd in het ziekenhuis (CGVS, p. 5-6), blijkt bovendien dat jullie wel degelijk de toegang hadden tot medische zorgen in Spanje.

Omwille van al bovenstaande redenen hebben jouw ouders geen nood aan internationale bescherming in België in jouw hoofde aannemelijk gemaakt.

De documenten die in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming werden neergelegd, kunnen niets wijzigen aan de vaststellingen van het CGVS. Jouw geboorteakte kan enkel aantonen waar, wanneer en in welke familie jij geboren bent. Dit staat hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat jij minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op jou moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat jouw gezinsleden internationale bescherming werd verleend door Spanje en dat ook jij om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), wijst verzoeker erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist dat hij de Syrische nationaliteit bezit en niet over een andere nationaliteit beschikt. Zijn land van herkomst is dus Syrië en het is aan het Commissariaat-generaal om de gegrondheid van zijn vrees te onderzoeken in geval van terugkeer naar Syrië. Uit de lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal niet betwist dat verzoeker actueel geen internationale bescherming geniet in Spanje. Het Commissariaat-generaal heeft in hoofde van verzoeker

dan ook geen toepassing gemaakt van de niet-ontvankelijkheidsgrond zoals bepaald in artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingewet, met name dat “de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een ander lidstaat van de Europese Unie”. Het is ook duidelijk dat Spanje voor verzoeker niet als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de wet kan worden beschouwd. Daarom wordt zijn verzoek om internationale bescherming ten gronde onderzocht.

Verzoeker hekelt dat in de thans bestreden beslissing nog steeds de gegrondheid van zijn vrees ten aanzien van Syrië en ten aanzien van de regio van herkomst van zijn ouders, Sarakeb in de provincie Idlib, niet wordt onderzocht. Het administratief dossier bevat nog steeds geen enkele landeninformatie ter zake. Verzoeker meent dan ook dat de bestreden beslissing voorbij gaat aan de kracht van gewijsde van het arrest nr. 239.572 van deze Raad.

Hij voegt hieraan toe: “Paradoxaal genoeg, werden verzoekers ouders voor de eerste keer tijdens het nieuw persoonlijk onderhoud bevraagd over een vrees voor hun zoon ten aanzien van Syrië (CGVS 2, p. 4 en 5). Zij spraken spontaan over de vrees voor bombardementen, het willekeurige geweld tegen burgers, hun verwoeste regio en de dramatische gevolgen van de oorlog voor kinderen. Zoveel objectieve angsten in de huidige context (Stukken 3 en 4).

Nog paradoxaler is dat het CGVS erkent dat er nood is aan internationale bescherming in hoofd van het kind : “Voor zover uit de door jouw moeder afgelegde verklaringen in jouw hoofde en de elementen in het administratief dossier weliswaar blijkt dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van jouw land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid in geval van terugkeer ernaartoe – jouw moeder verklaarde namelijk dat jij in Syrië het slachtoffer zou kunnen worden van de algemene onveiligheidssituatie ten gevolge van de oorlog en bombardementen (CGVS2, p. 5) en in deze context is het manifest zo date vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming” (verzoeker onderstreept).”

De overweging dat zijn terugkeer naar Syrië niet aan de orde en louter hypothetisch is wegens de internationale bescherming die zijn ouders in Spanje genieten, is naar mening van verzoeker in de onderhavige zaak volstrekt irrelevant. Hij licht zijn standpunt toe als volgt: “De terugkeer van de verzoeker om internationale bescherming is per definitie hypothetisch. De terugkeer van een vreemdeling die de vluchtelingenstatus aanvraagt, is per definitie altijd hypothetisch. Aangezien het gaat om een abstracte beoordeling van de risico's die hij/zij loopt bij terugkeer naar zijn/haar land van herkomst - en niet om de vraag of hij/zij al dan niet daadwerkelijk zal terugkeren. Het volstaat eraan te herinneren dat een persoon die een permanent verblijfsrecht in België geniet (bijvoorbeeld op basis van gezinshereniging) er belang bij heeft als vluchteling te worden erkend, zelfs indien zijn terugkeer naar zijn land van herkomst louter hypothetisch is.

Het CGVS is zich hiervan terdege bewust, aangezien het zelf rekening met de mogelijkheid van terugkeer van het kind naar Syrië houdt wanneer het in de conclusie van zijn beslissing de aandacht van de Minister vestigt op het feit dat het kind niet mag worden teruggezonden naar Syrië!

Het enige nieuwe document dat aan het administratief dossier is toegevoegd, is een door AIDA en ECRE gepubliceerd document over de criteria en voorwaarden voor het recht op eenheid van het gezin in Spanje.

Dat verzoeker, gelet op de Europese regelgeving, op basis van het verblijfsrecht dat zij ouders en broers als begunstigten van internationale bescherming genieten in Spanje een afgeleide verblijfstatus moet bekomen, ontslaat het CGVS echter niet van de plicht om zich uit te spreken over het door verzoeker in eigen naam in België ingediende verzoek oom internationale bescherming.

Ook de hypothetische, prospectieve en voorwaardelijke omstandigheid dat verzoeker bij uitbreiding (op middellange of lange termijn) wellicht ook internationale bescherming van zijn ouders zou kunnen genieten, ontslaat het CGVS niet van de verplichting om de vrees van het kind ten aanzien van Syrië te onderzoeken. Bij de huidige stand van de Belgische en Europese regelgeving bestaat er namelijk geen enkele tekst die het mogelijk maakt zich te onttrekken aan de toepassing van artikel 1A van het Verdrag van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet op grond van het feit dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt in de toekomst in een andere Europese staat een dergelijke bescherming zou kunnen genieten. Indien het om een niet-Europees land zou gaan, zouden de asielinstanties zich waarschijnlijk kunnen beroepen op het begrip veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de wet, maar een dergelijk begrip bestaat niet in het geval van een andere Europese lidstaat.”

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het artikel “Syrie : l'intensification de l'offensive condamne les habitants d'Idlib à une fuite éperdue” van Médecins Sans

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van zijn land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid, doch de kwestie van de terugkeer van hem en zijn gezin naar Syrië – in het licht van de internationale beschermingsstatus en het verblijfsrecht dat zijn ouders genieten in Spanje evenals van de mogelijkheden waarover ook hij bijgevolg beschikt om er tevens een status en een verblijfsrecht te bekomen als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, waarbij nog wordt opgemerkt dat de uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van begunstigten, zoals zijn ouders, in hoofde van afstammelingen, zoals hijzelf, in Spanje slechts aan één voorwaarde is onderworpen, namelijk dat zijn ouders hun familiale band aantonen – geenszins aan de orde en louter hypothetisch is, (ii) zijn ouders in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming laten gelden dat verzoeker en zijn broers niet terug kunnen naar Spanje omdat hun familie en vrienden hier zijn en zij verder nog een incident aanhaalden waarbij verzoekers broer M. viel en naar het ziekenhuis gebracht moest worden in Spanje doch 1) het feit dat zij hier familie en vrienden hebben een motief is dat geenszins verband houdt met één van de criteria van de Conventie van Genève, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming en hieruit bijgevolg geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Spanje kan afgeleid worden en 2) het feit dat zijn broer M. gevallen was in Spanje, waarna hij met een taxi die zijn ouders zelf moesten betalen naar het ziekenhuis werd gebracht geenszins zwaarwichtig genoeg is om te worden beschouwd als een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade of onmenselijke of vernederende behandeling en uit het feit dat hij uiteindelijk verzorgd werd in het ziekenhuis bovendien blijkt dat zij wel degelijk de toegang hadden tot medische zorgen in Spanje en (iii) zijn geboorteakte enkel kan aantonen waar, wanneer en in welke familie hij geboren is, hetgeen niet ter discussie staat.

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. Vooreerst stelt de Raad vast dat uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat aan verzoekers gezinsleden – d.i. zijn vader A.N.M., moeder A.G.D., broer W. en broer M. – op 7 december 2017 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Spanje. In het verzoekschrift wordt niet betwist dat verzoekers gezinsleden actueel nog steeds subsidiaire bescherming genieten in Spanje. Evenmin tonen zij aan dat de hen verleende bescherming niet effectief zou zijn.

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat verzoekers ouders op 22 december 2017 een verzoek om internationale bescherming in België indienden. Deze verzoeken werden op 24 oktober 2018 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Het beroep tegen deze beslissingen werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 220 195 van 24 april 2019.

Op 23 september 2019 werd verzoeker geboren te Brussel. Op 21 oktober 2019 dienden verzoekers ouders in zijn naam een verzoek om internationale bescherming in. Nadat een eerste weigeringsbeslissing werd vernietigd door deze Raad, nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 juni 2021 ten aanzien van verzoeker opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is van oordeel dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van verzoekers land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid aangezien hij daar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet naar aanleiding van het daar heersende conflict. Echter, in het licht van de internationale beschermingsstatus en het verblijfsrecht dat zijn ouders genieten in Spanje evenals van de mogelijkheden waarover ook verzoeker bijgevolg beschikt om er tevens een status en een verblijfsrecht te bekomen als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, gelet op het gegeven dat er ten aanzien van zijn ouders door het Commissariaat-generaal beslist werd tot de niet-ontvankelijkheid van hun verzoek omdat zij niet hebben aangetoond dat de internationale bescherming die hen in Spanje werd verleend niet langer actueel of niet effectief zou zijn en aangezien uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van begunstigten, zoals zijn ouders, in hoofde van afstammelingen, zoals hijzelf, in Spanje slechts aan één voorwaarde is onderworpen, namelijk dat zijn ouders hun familiale band aantonen, besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de kwestie van de terugkeer van verzoeker en zijn gezin naar Syrië geenszins aan de orde en louter hypothetisch is en dat bijgevolg in hoofde van verzoeker actueel geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van zijn land van herkomst, Syrië, kan worden vastgesteld.

De Raad stelt aldus vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers eventuele nood aan internationale bescherming wel degelijk heeft onderzocht ten aanzien van zijn land van herkomst, namelijk Syrië. In de mate verzoeker in het verzoekschrift het tegendeel beweert, is het middel dan ook ongegrond.

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat verzoeker op heden in Spanje dezelfde status zou genieten als de status die aan zijn gezinsleden werd verleend. Dit wordt ook bevestigd in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in hoofde van verzoeker dan ook geen toepassing gemaakt van de niet-ontvankelijkheidsgrond zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont, in het licht van de internationale beschermingsstatus en het verblijfsrecht dat zijn ouders genieten in Spanje, echter niet aan dat hij niet in Spanje zou kunnen verblijven in het kader van artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), zoals reeds in de bestreden beslissing wordt gesteld: *“Wat betreft de status of verblijfsregeling in jouw hoofde in geval van terugkeer naar Spanje, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn. Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.*

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dienen jouw ouders zich met betrekking tot de mogelijkheden in hoofde van jou dan ook te beroepen op de geëigende procedures die hen naar Spaans recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die zij hieromtrent hebben aldaar te doen gelden.

Wat Spanje betreft, moet overigens worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waaromtrent bijlage in jouw administratief dossier is gevoegd (zie administratief dossier, blauwe map), duidelijk blijkt dat de uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van begunstigden, zoals jouw ouders, in hoofde van afstammelingen, zoals jijzelf, slechts aan één enkele voorwaarde is onderworpen, nl. dat jouw ouders jullie familiale band aantonen.”

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij meent dat het Commissariaat-generaal het gezag van gewijsde van het eerder gewezen arrest nr. 239 572 van 11 augustus 2020 schendt. De Raad merkt dienaangaande op dat in de vernietigde beslissing van 30 januari 2020 verzoekers eventuele nood aan internationale bescherming uitsluitend werd onderzocht en beoordeeld ten aanzien van Spanje en niet ten aanzien van verzoekers land van herkomst Syrië, en dat het administratief dossier geen informatie bevatte waaruit kon blijken dat de internationale bescherming die in Spanje werd verleend in hoofde van de begunstigde, *in casu* verzoekers ouders, probleemloos kan worden uitgebreid naar een minderjarige afstammeling van eenzelfde nationaliteit. Deze informatie werd thans wel aan het administratief dossier gevoegd en door verzoeker niet met andersluidende informatie ontkracht. Op basis van deze informatie kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker, mits het vervullen van de nodige formaliteiten in Spanje, net zoals zijn gezinsleden van internationale bescherming kan genieten. Bovendien heeft de commissaris-generaal naar aanleiding van de vernietiging door deze Raad van de beslissing van 30 januari 2020 opnieuw een persoonlijk onderhoud georganiseerd op 21 mei 2021, waar zijn ouders werden bevraagd over hun vrees in hoofde van verzoeker ten aanzien van Syrië en in de thans bestreden beslissing gemotiveerd dat er indicaties voorhanden zijn waaruit in hoofde van verzoeker mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van zijn land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid aangezien hij daar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet naar aanleiding van het daar heersende conflict. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is aldus wel degelijk tegemoet gekomen aan de verzuchtingen van deze Raad zoals geformuleerd in voornoemd vernietigingsarrest van 11 augustus 2020. Dat het administratief dossier geen landeninformatie bevat over de actuele veiligheidssituatie in Syrië in het algemeen en in de regio van herkomst van verzoekers ouders in het bijzonder doet hieraan geen afbreuk nu deze informatie, mede gelet op wat volgt, niet relevant is. Van een schending van het gezag van gewijsde is *in casu* aldus geen sprake. Wat betreft de draagwijdte van het gezag van gewijsde van vernietigingsarresten van de Raad - met concrete aanduidingen - in het asielcontentieux, merkt de Raad volledigheidshalve nog op dat de commissaris-generaal na de vernietiging van zijn beslissing gehouden is om opnieuw op te treden, maar er hem daarbij een discretionaire bevoegdheid wordt gelaten voor wat betreft de inhoud van zijn handelen. De verplichting

tot optreden belet aldus niet dat de commissaris-generaal zijn beoordelingsvrijheid behoudt bij het bepalen van de inhoud van de nieuwe beslissing.

Verzoeker meent dat de overweging in de bestreden beslissing dat zijn terugkeer naar Syrië niet aan de orde en louter hypothetisch is wegens de internationale bescherming die zijn ouders in Spanje genieten in de onderhavige zaak volstrekt irrelevant is, doch brengt met de argumentatie in het verzoekschrift geen concrete aanwijzingen bij waaruit kan blijken dat de Spaanse autoriteiten hun verplichtingen voortvloeiend uit voornoemd artikel 23 niet zouden nakomen en zouden weigeren om hem eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen als zijn gezinsleden, dan wel om hem, onder andere, een verblijfstitel af te leveren die hem in staat stelt om samen met zijn gezinsleden te verblijven in Spanje. De Raad benadrukt in dit verband dat Spanje als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan een internationale beschermingsstatus (*in casu* van verzoekers ouders). Het initiatief te dezen berust echter bij verzoekers ouders en verzoeker brengt niet het minste begin van bewijs bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn ouders ook maar enige concrete poging ondernomen hebben om zich tot de Spaanse instanties te wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden die hem, als begeleide minderjarige, ter beschikking staan volgens het Unierecht met het oog op het regulariseren van zijn verblijf aldaar, laat staan dat zulks door omstandigheden buiten hun wil effectief onmogelijk zou zijn.

Gelet op het voorgaande en mede in acht genomen dat noch verzoeker, noch zijn ouders een nood aan internationale bescherming ten aanzien van Spanje aannemelijk hebben gemaakt, zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing, besluit de Raad dat er, rekening houdend met de status van zijn gezinsleden in Spanje en de Unierechtelijke bepalingen betreffende de status van gezinsleden van begunstigden van internationale bescherming, geen grote obstakels voorhanden zijn die verzoeker ervan weerhouden om samen met zijn gezin terug te keren naar Spanje en zich daar te vestigen met zijn gezinsleden die er internationale bescherming en een verblijfsrecht genieten en dat niets hem aldus actueel dwingt om terug te keren naar Syrië. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker actueel geen nood aan internationale bescherming wordt vastgesteld.

Aangezien de kwestie van de terugkeer van verzoeker en zijn gezin naar Syrië in de huidige stand van zaken geenszins aan de orde en louter hypothetisch is, is ook de argumentatie in het verzoekschrift aangaande de vrees die verzoeker stelt te koesteren ten aanzien van Syrië en de bijgevoegde landeninformatie omtrent de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van zijn ouders, *in casu* niet dienstig.

2.6. In het licht van wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS